

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/148/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318202355
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318202355.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudcov JUDr. Antona Jačeka a Mgr. Michala Novotného, v spore žalobkyne: J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, XXX XX Y., zastúpená Mgr. Stanislavou Tichou, advokátkou, so sídlom Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o zaplatenie 1.379,72 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 27Csp/41/2018-145 zo dňa 25. februára 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobkyni 1.379,72 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,0 % ročne zo sumy 1.379,72 eura od 15.06.2016 do zaplatenia. Výrokom II. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Výrokom III. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sume 82,50 eura do troch od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Galanta.

1. 1. Vecne odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že zo žiadosti/zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktoré žalobkyňa ako dlžník podpísala dňa 30.04.2013 a žalovaný ako veriteľ dňa 03.05.2013, zistil, že strany sporu mienili uzavrieť individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalovaný mal poskytnúť žalobkyni úver vo výške 1.350 eur za podmienok uvedených v bode 6. uvedenej zmluvy. V čase podpísania žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru žalobkyňou, bola podpísaná len časť 5. zmluvy, t.j. údaje o požadovanom revolvingovom úvere (kde je uvedené v zátvorke poznámka vyplňte), pričom bod 6. údaje o schválenom revolvingovom úvere (kde je uvedené v zátvorke poznámka nevyplňujte), boli do zmluvy dopísané žalovaným až po podpise žiadosti žalobkyňou. Zároveň bolo žalobkyni zaslané oznámenie veriteľa o schválení úveru, kde sú uvedené jednostranne žalovaným údaje o schválenom úvere, toto oznámenie veriteľa už žalobkyňa ako dlžník nepodpisovala. V bode 7. zmluvy žalobkyňa ako dlžník prehlásila, že sa so zmluvnými dojednaniami zoznámila a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, zároveň v uvedenom bode vzala výslovne na vedomie a súhlasila s tým, že ním požadovaná poskytnutá čiastka je maximálna, a že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať požadovaný úver, poskytnutú čiastku úveru jednostranne znížiť, upraviť výšku, počet a splatnosť jednotlivých splátok úveru, RPMN úveru. Z bodu 5. uvedenej žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu, ktorú podpísala žalobkyňa dňa 30.04.2013 vyplýva, že žalobkyňa požadovala úver vo výške 1.500 eur, so splatnosťou úveru v 42 mesačných splátkach, pričom mesačná splátka (vrátane úrokov), celková čiastka, ktorú má žalobkyňa zaplatiť, potom predstavuje 3.375,54 eura, predpokladaná RPMN 70,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná RPMN 47,29%. Ďalej sa v žiadosti uvádza poskytnutá suma revolvingu

790,84 eura, pričom v zmysle uvedených zmluvných dojednaní v bode 7. tejto žiadosti bolo na vôli veriteľa, či tomuto návrhu - žiadosti vyhovie resp. nie, pričom toto rozhodnutie záviselo od posúdenia a po vyhodnotení údajov o dlžníkovi, pričom v zmysle uvedených dojednaní mal možnosť schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Schválenú výšku úveru dopísal do žiadosti žalovaný dňa 03.05.2013, a to do bodu 6. uvedenej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru takto: poskytnutá čiastka úveru 1.350 eur, výška mesačnej splátky (vrátane úrokov) v sume 72,33 eura, počet splátok 42, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 3.037,86 eura, RPMN za úver 66,89%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN 47,29 eura, poskytnutá čiastka revolvingu 711,73 eura, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.835,92 eura. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 70,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,20%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75%. K úplnej akceptácii žiadosti žalobkyne o úver tak nedošlo, zo strany žalovaného išlo o uvedenie údajov úveru poskytovaného za iných podmienok ako navrhla v žiadosti žalobkyňa. Zo strany žalovaného ako veriteľa išlo teda o nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý zo strany žalobkyne ako dlžníka nebol písomne akceptovaný, preto podľa názoru súdu v danom prípade nedošlo ani k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Z uvedeného dôvodu súd vyhodnotil zmluvu ako v celom rozsahu neplatnú. K platnému uzavretiu zmluvy, predmetom ktorej je poskytnutie úveru, nedošlo, išlo preto o plnenie zo strany žalovaného bez právneho dôvodu a ak žalobkyňa zaplatil viac ako jej žalovaný poskytol, išlo z jej strany tiež o plnenie bez právneho dôvodu, následkom čoho bol vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného v rozsahu, v akom žalobkyňa zaplatila viac, ako jej žalovaný poskytol. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere v znení v akom bola podpísaná žalobkyňou ako dlžníkom dňa 30.04.2013 a žalovaným ako veriteľom dňa 03.05.2013, neobsahovala náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch: neobsahovala vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o konečnej splatnosti úveru je uvedený v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré bolo vyhotovené žalovaným až po podpise zmluvy žalobkyňou, t.j. po 30.04.2013; zmluva neobsahovala údaj o RPMN úveru, pretože v zmluve v časti 5. je uvedená len „predpokladaná RPMN“, pričom ako náležitosť zmluvy sa vyžaduje uvedenie presného údaj o RPMN (nie predpokladanej); absentuje údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, údaj o termínoch splátok úveru žalovaný ako dodávateľ uviedol až do oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Neuvedenie označených náležitostí spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého žalobcovi na základe predloženej zmluvy, t.j. v konečnom dôsledku rovnaký následok, aký nastáva pri vyššie uvedenom vyhodnotení vzťahu strán sporu, t.j., že medzi stranami nebola uzavretá platne zmluva o revolvingovom úvere z dôvodu chýbajúceho konsenzu oboch zmluvných strán.

1. 2. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyňi bol žalovaným poskytnutý úver v sume 1.155,50 eura a žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 2.535,22 eura, teda nad rámec istiny zaplatila sumu 1.379,72 eura. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.379,72 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5, % ročne z istiny od 15.06.2016 do zaplatenia, čo je o 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dluhu, (k 15.06.2016 táto bola vo výške 0,00 %).

1. 3. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 44 ods. 1 a 2, § 46 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), ustanovení § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129 /2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (v ďalšom texte „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

1. 4. Žalobkyňa ako spotrebiteľka je od súdneho poplatku oslobodená podľa § 4 ods. 2 písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, súd preto s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 2 prvej vety citovaného zákona uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 82,50 eura (6 % zo sumy 1.379,72 eura) v konaní neúspešnému žalovanému.

1. 5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) a v spore úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p..

2. 1. Odvolanie odôvodnil vecne tým, že súd rozhodol predčasne a na základe nesprávneho procesného postupu, pretože sa nevyporiadal s námietkou premlčania, ktorú žalovaný uplatnil. Z napádaného rozsudku nevyplýva, že by sa súd touto námietkou zaoberal.

2. 2. Rozhodnutie súdu odporuje ustanoveniam Občianskeho zákonníka v časti úroku z omeškania. Pred podaním žaloby (13.03.2018) žalobkyňa nevyzývala žalovaného na žiadne plnenie. Súd prvej inštancie priznal úrok z omeškania od 15.06.2016, aj keď nebolo preukázané, že toto je prvý deň omeškania.

2. 3. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie alebo aby žalobu zamietol. Žalovaný žiadal priznanie nároku na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania.

3. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázala na správnosť záverov súdu prvej inštancie a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

3. 1. K námietke premlčania žalovaného žalobkyňa poukázala na niektoré rozhodnutia okresných súdov s tým, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné konanie bezdôvodne sa obohatiť, je preto potrebné uplatniť 10-ročnú premlčaciu dobu.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 a § 362 ods. 1 C. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bol nárok žalobkyne voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.379,72 eura s príslušenstvom z dôvodu, že úver poskytnutý žalovaným ako veriteľom žalobkyňi ako dlžníčke je potrebné pre rozpor so zákonom o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov ako aj z dôvodu plnenia z neplatného právneho úkonu.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

7. Preskúmaním rozsudku súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné. Konanie súdu prvého stupňa je v danom prípade postihnuté procesnou vadou citovanou v ustanovení § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p..

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

10. Podľa § 391 ods. 2 C. s. p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

11. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

12. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 03. septembra 1953, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

14. Obsah práva na spravodlivý proces je široký a tvoria ho jednotlivé práva, ktoré je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Okrem iných tvorí obsah práva na spravodlivý proces aj právo na spravodlivé prejednanie vecí, ktoré samotné obsahuje právo na vypořádanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia je taký zásah do práva na spravodlivý proces, ktorý vzhľadom na jeho povahu alebo intenzitu nie je možné v odvolacom konaní napraviť (porovnaj (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, str. 1239, resp. 1302).

15. Z obsahu napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal námietkou premlčania, uplatnenou žalovaným v rámci odporu proti platobnému rozkazu, ktorý bol súdu prvej inštancie doručený dňa 02.04.2018.

16. Podľa § 220 ods. 2 C. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

17. Postup súdu prvej inštancie odvolací súd vyhodnotil ako nesprávny, znemožňujúci procesnej strane (v preskúmanom prípade žalovanému), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Námietka premlčania vznesená žalovaným bola dostatočne adresná a konkrétna a v zmysle ustanovenia § 152 C. s. p. spôsobilá oslabiť právo žalobkyne. Na výsledok preskúmaného sporu má preto zásadný vplyv, či je vznesená námietka premlčania dôvodná alebo nedôvodná. Súd sa však touto námietkou nezaoberal, v dôvodoch svojho rozhodnutia ani nevyvetlil, prečo sa ňou nezaoberal. Odvolací súd tak konštatuje, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je treba považovať za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie, je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. Účelom odôvodnenia rozsudku je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní. Odvolací súd dodáva, že dôvodná je aj odvolacia námietka žalovaného, ktorou poukázal na nedostatočné odôvodnenie priznaného úroku z omeškania, keď nie je z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zrejmé, prečo súd prvej inštancie ustálil ako prvý deň omeškania 15.06.2016, od ktorého dňa úrok z omeškania priznal.

18. Podľa odvolacieho súdu je intenzita nesprávnosti konania súdu prvej inštancie v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, pričom dané pochybenie nie je možné napraviť v odvolacom konaní. Odvolací súd preto s poukazom na uvedenú argumentáciu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne rozhodne, pri odôvodnení svojho rozhodnutia bude dôsledne postupovať podľa § 220 C.s.p., pričom sa predovšetkým vyrovná s námietkou premlčania vznesenou žalovaným. Ak súd prvej inštancie nezistí premlčanie a opäť dospeje k záveru, že v predmetnej veci zistil bezdôvodné obohatenie, je potrebné jednoznačne konkretizovať, o ktorý prípad bezdôvodného obohatenia ide a z akých zistení ho vyvodil. V prípade priznania úroku z omeškania bude potrebnú ustáliť a odôvodniť deň, od ktorého úrok z omeškania priznáva. Súd prvej inštancie súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).